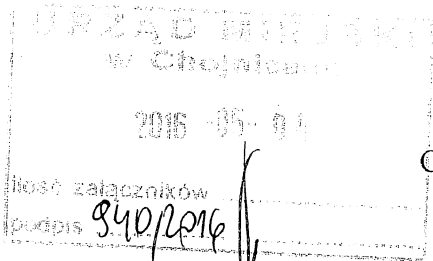

E 29.04.16/31

Chojnice, 28 kwietnia 2016 roku

sygn. 1 Ds. 533/15

~~WE~~

**POSTANOWIENIE
o umorzeniu śledztwa**

Joanna Kapłońska-Gajewska - prokurator Prokuratury Rejonowej w Chojnicach, po zapoznaniu się z materiałami śledztwa Ds. 533/15 w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych – Burmistrza miasta Chojnice – Arseniusza Finstera oraz urzędników Urzędu Miasta Chojnice, w kresie od 2011 do 2012 roku, w związku z tzw. prywatyzacją publicznego przedszkola Skrzaty w Chojnicach – sprzedażą nieruchomości położonej w Chojnicach, przy ul. Młodzieżowej 7, na szkodę interesu publicznego, tj. czynu z art. 231§1kk,

na podstawie art. 326§2 pkt.4 kpk, art. 17§1 pkt. 2 kpk,

postanowił:

umorzyć śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień oraz niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych – Burmistrza Miasta Chojnice – Arseniusza Finstera oraz urzędników Urzędu Miejskiego w Chojnicach, w okresie od nieustalonego dnia w 2011 roku do 31 października 2012 roku, w związku z likwidacją Samorządowego Przedszkola nr 9 Skrzaty z oddziałami integracyjnymi w Chojnicach oraz sprzedażą nieruchomości położonej w Chojnicach, przy ul. Młodzieżowej 7, dla której Sąd Rejonowy w Chojnicach prowadzi księgę wieczystą numer KW SL1C/00018331/2, na szkodę interesu publicznego, tj. czynu z art. 231§1kk, wobec braku znamion czynu zabronionego, na podstawie art. 17§1 pkt. 2 kpk.

Uzasadnienie

Do Prokuratury Rejonowej w Chojnicach wpłynęły materiały z Komendy Powiatowej Policji w Chojnicach, dotyczące podejrzania nieprawidłowości związanych z tzw. prywatyzacją chojnickiego przedszkola Skrzaty oraz sprzedażą nieruchomości, na której znajduje się wskazane przedszkole. Materiały te uzyskane zostały po konferencji prasowej Stowarzyszenia Obywatelskiego Projekt Chojnicka Samorządność, które 6 listopada 2015 roku przedstawiło zastrzeżenia związane ze wskazanymi czynnościami prawnymi, obciążając odpowiedzialnością za nieprawidłowości urzędników Urzędu Miasta Chojnice, w tym – burmistrza miasta Arseniusza Finstera. Celem wyjaśnienia okoliczności zdarzenia wszczęte zostało śledztwo w kierunku czynu z ar. 231§1 kk. W toku przeprowadzonych w tej sprawie śledztwa ustalono poniższy stan faktyczny.

Przedszkolu Samorządowe nr 9 Skrzaty z oddziałami integracyjnymi było ostatnim publicznym przedszkolem w Chojnicach, którego organem założycielskim była Gmina Miejska Chojnice. Przedszkole znajdowało się przy ul. Młodzieżowej 5, na działce nr 495/49, dla której Sąd Rejonowy w Chojnicach prowadził księgę wieczystą numer KW SL1C/00018331/2. W tymże przedszkolu znajdowały się jedyne w mieście oddziały integracyjne. Burmistrz Miasta Chojnice Arseniusz Finster zdecydował o przedstawieniu radnym miejskim propozycję tzw. prywatyzacji wskazanej placówki, to znaczy likwidacji przedszkola samorządowego, sprzedaży nieruchomości podmiotowi, który będzie w tym miejscu prowadził przedszkole prywatne.

Uchwałą numer XI/115/11 z 12 września 2011 roku Rada Miejska w Chojnicach zdecydowała o możliwości wdrożenia procedury prywatyzacji przedszkola (uchwała „w sprawie zamiaru likwidacji”). Przedszkole miało zostać zlikwidowane do 31 sierpnia 2012 roku. Do uchwały załączono harmonogram działań, przewidujący konsultacje z rodzicami dzieci, które uczęszczały do przedszkola, powiadomienie Kuratorium Oświaty, celem uzyskania opinii. Rozważano w nim m.in. konieczność wyboru wariantu prywatyzacji.

4 października 2011 roku uzyskany został operat szacunkowy, który określił wartość nieruchomości, gdzie znajduje się przedszkole na kwotę 1.068.000 złotych.

Po wskazanej uchwale skierowano pismo do Pomorskiego Kuratorium Oświaty. Poinformowano także o zamiarze prywatyzacji rodziców dzieci, które uczęszczały do placówki. Burmistrz Chojnic odbył także spotkania z kadrami nauczycielską, proponując im przejęcie przedszkola. Żaden z nauczycieli nie zdecydował się na przejęcie przedszkola. Tym samym niemożliwym stał się jeden z wariantów przeprowadzenia prywatyzacji.

14 listopada 2011 roku Rada Miejska wydała uchwałę zmieniającą wskazaną powyżej uchwałę, poprzez skreślenie punktu o harmonogramie prac.

Wydane zostało przez burmistrza ogłoszenie o konkursie, celem wyłonienia podmiotów spełniających najlepiej warunki merytoryczno-organizacyjno-finansowe do prowadzenia przedszkola niepublicznego z oddziałami integracyjnymi, w obiektach po majnym ulec likwidacji Przedszkolu Samorządowym nr 9. Ogłoszenie wskazuje, że konkurs odbędzie się 13 lutego 2012 roku, zaś oferty należy składać do 10 lutego 2012 roku. Oferty miały zawierać statut, ofertę edukacyjną, biznes-plan, propozycje wysokości opłat za korzystanie z przedszkola, dokumenty potwierdzające zdolność kredytową oferenta. Ogłoszenie podaje, że oferty nie zawierające pełnej dokumentacji nie będą rozpatrywane. Konkurs miała rozstrzygnąć komisja powołana przez burmistrza

Zarządzeniem Nr 5/2012 z 11 stycznia 2012 roku burmistrz określił procedurę do realizacji zbycia nieruchomości. W zarządzeniu wskazano, że dla wyłonienia podmiotu, który będzie mógł nabyć nieruchomość po likwidacji przedszkola, przeprowadzony zostanie przez komisję konkurs, zgodnie z regulaminem, stanowiącym załącznik do zarządzenia. Podmiotowi wyłonionemu w konkursie miały zostać sprzedane nieruchomości. Zarządzeniem przeprowadzenie i koordynacje pacy burmistrz zlecił dyrektorom – Wydziału Edukacji, Wychowania i Zdrowia oraz Wydziału Gospodarowania Przestrzenią i Nieruchomościami.

Powołano komisję do wyłonienia kandydata do prowadzenia przedszkola. Grono składało się z przedstawicieli Urzędu Miejskiego w Chojnicach (dyrektorzy Wydziału Kontroli Wewnętrznej i Wydziału Edukacji), przedstawicieli związkowych, radnych miejskich z wszystkich klubów. Na czele komisji stanął zastępca burmistrza – Jan Zieliński. Poza tym członkami komisji byli Janusz Ziarno, Edward Pietrzyk, Marian Rogenbuk, Piotr Pawlicki, Ludomiła Paczkowska, Bogdan Kuffel, Grzegorz Wirkus, Bartosz Bluma, Elżbieta Zielińska, Maciej Wera, Joanna Warczak.

Komisja miała możliwość konsultowania swych działań z prawnikami urzędu.

Regulamin konkursu przewidywał, że komisja oceni ofertę edukacyjną, statut przedszkola, kwalifikacje kadry nauczycielskie, propozycję wysokości opłat, biznes plan, dokumenty potwierdzające zdolność kredytową. W I. etapie należało sprawdzić, czy oferty spełniają warunki wskazane w ogłoszeniu, w II. etapie komisja miała zapoznać się z ofertami, w III. – przeprowadzić rozmowy z kandydatami, w IV.- poprzez głosowanie wybrać kandydata. Quorum liczyło 7 osób. Konkurs mieli wygrać ci, którzy uzyskają co najmniej 7 głosów. Te podmioty mogły zatem stanąć do kolejnego etapu. procedury. W tym wypadku decydującym miało być kryterium finansowe.

Skład komisji uległ zmianie (zarządzenie nr 10/2012 z 7 lutego 2012 roku). W miejsce Piotra Pawlickiego oraz Elżbiety Zielińskiej wprowadzono Wioletę Szreder. Uznano też, że

wystarczającym jest skład 6-osobowy, zaś wygrywającymi konkurs będą te podmioty, które uzyskały 6 głosów.

Komisja zebrała się 13 lutego 2012 roku. Z tejże czynności sporządzony został protokół. Uznała ona wpływ 5 ofert – Magdaleny Schmidt-Sołtyśńskiej i Jacka Sołtyśńskiego z Chojnic, MAC HOUSE Sp. z o.o. z Gdańska, Akademii Przedszkolaka Smyk Magdaleny Paterek w Chojnicach, Adriana Knitera z Chojnic, Prywatnego Przedszkola niepublicznego nr 2 Lucyna i Leszek Machowiak s.c. z Leszna. Tego dnia odbywały się rozmowy z kandydatami. Poszczególni członkowie komisji zadawali pytania. Protokół nie zawiera zastrzeżeń dotyczących przebiegu czynności. Nie zawiera także żadnych wątpliwości, twierdzeń dotyczących nieprawidłowości działania komisji, sposobu procesowania. Następnie członkowie komisji głosowali. Trzy oferty uzyskały ponad 6 głosów- Magdaleny Paterek, Magdaleny i Jacka Sołtyśńskich oraz Adriana Kniter.

20 lutego 2012 roku Rada Miejska podjęła uchwałę numer XVII/195/12, o zbyciu nieruchomości położonej przy ul. Młodzieżowej 5 w Chojnicach, wykonanie powierzając Burmistrzowi Miasta.

Po raz kolejny komisja zebrała się 12 marca 2012 roku. Ze spotkania ponownie sporządzono protokół. Spotkanie związane było ze złożeniem przez jednego z oferentów – Adriana Knitera, oświadczenia o rezygnacji z dalszego uczestnictwa w konkursie. Protokół z 12 marca 2012 roku wskazuje, że w posiedzeniu uczestniczył Burmistrz Miasta, wskazujący m.in. na zastrzeżenia dotyczące likwidacji publicznego przedszkola, prezentowane przez rodziców dzieci uczęszczających do przedszkola, a także zastrzeżenia pracowników placówki. Wskazane listy zostały następnie przedstawione na sesji Rady Miejskiej, podczas której głosowano kwestię likwidacji przedszkola. Na spotkaniu komisji rozważano możliwość dodatkowego konkursu, w związku z wycofaniem jednego oferenta. Wskazano przy tym na to, że decyzja należy o Rady Miejskiej. Radny Marian Rogenbruk uznał, iż jego zdaniem niezasadnym jest zmiana warunków konkursowych w trakcie jego trwania, Na tymże spotkaniu burmistrz zapytywał ponadto członków komisji, czy odczuwają jakiegokolwiek naciski, co nie zyskało potwierdzenia.

Podmioty, które uzyskały odpowiednią ilość głosów (6) miały stanąć do kolejnego etapu konkursu. Używano przy tym różnego rodzaju sformułowań – w tym – przetarg, przetarg ograniczony, oferty. To mogło już wskazywać na niezrozumienie całej procedury, jaka doprowadzić ma do zbycia nieruchomości oraz powstania przedszkola niepublicznego w miejsce publicznego.

Uchwałą z 19 marca 2012 roku, numer XVIII/203/12, Rada Miejska zdecydowała o likwidacji przedszkola z datą 31 sierpnia 2012 roku. Wykonanie uchwały powierzono Burmistrzowi Miasta.

9 maja 2012 roku do Komisji Edukacji Rady Miejskiej w Chojnicach pismo skierowała Lucyna Machowiak, prosząc o ponowne rozpatrzenie jej oferty. Kolejne pismo kierowane jest już do komisji konkursowej. Nosi datę 24 maja 2012 roku. W tymże piśmie podnosi ona, iż zamierzała wydać na zakup nieruchomości 3.000.000, proponuje budowę przedszkola od podstaw, basen, turnusy rehabilitacyjne dla dzieci niepełnosprawnych.

Pismem z 11 maja 2012 roku burmistrz zaprosił do udziału w III etapie konkursu. Zaproszenie zawiera informację, że komisja konkursowa przedstawi warunki wstępne skorzystania z prawa pierwszeństwa w nabyciu nieruchomości. Zaproszenie zawiera informację, jakie dane ma zawierać oferta. W piśmie zawarta jest też informacja o pracach komisji, w tym – że przyjmie oświadczenia oferentów w zakresie ceny oferowanej do zakupu nieruchomości, a także dodatkowe postąpienia. Pismo zawiera też informację o objęciu nieruchomości w dzierżawę od 1 września 2012 roku. Pismo zawiera ponadto informację, że skorzystanie z prawa pierwszeństwa będzie mogło nastąpić po podjęciu uchwały Rady Miejskiej, za cenę nie niższą od oferowanej.

25 maja 2012 roku komisja przystąpiła do III etapu konkursu, celem wyłonienia podmiotu, któremu zostanie sprzedana nieruchomość. Przed tym jednak pismo do Urzędu Miejskiego skierowali Lucyna i Leszek Machowiak, kwestionujący zasadność wyłonionych ofert. Podawali przy tym argumentację, przemawiającą ich zdaniem za przyjęciem oferty. Członkowie komisji uznali jednak zasadność dalszego procedowania.

Spotkanie, jak wynika z protokołu, odbywało się w nerwowej atmosferze. Dostrzegano głosy niezadowolenia związane z likwidacją przedszkola publicznego. Wśród członków komisji po raz pierwszy można zauważyć zdecydowane niezrozumienie, wątpliwości dotyczące sposobu procesowania, biegu poszczególnych czynności. Rozważano drogi, którymi można pójść przy sprzedaży nieruchomości, na której położone jest przedszkole. Członkowie komisji dostrzegali konieczność zabezpieczenia interesu gminy przy sprzedaży, a także interesu rodzin, które korzystają z oferty przedszkola. Obecni przedstawiciele Urzędu Miejskiego – dyrektorzy wydziałów przedstawiali stanowisko Urzędu Miejskiego, dotyczące procedury wyłonienia podmiotu. Robert Wajlois podkreślał przy tym, że w tego rodzaju sprawach brak jest utartych procedur. Wskazali oni, że wybór nabywcy nieruchomości nie odbędzie się w trybie przetargowym. Podmiot, który został wyłoniony przez komisję, podlegający ocenie merytorycznej (oferta oświatowa, wychowawcza, organizacyjna), który uzyskał liczbę 6 punktów, miał przedstawić finansową ofertę nabycia. Oferent wskazujący najwyższą kwotę miał podpisać umowę najmu nieruchomości z określoną datą. Rada Miejska miała wówczas podjąć uchwałę o przyznaniu pierwszeństwa zakupu. Jeśliby wskazany pomiot nie nabył nieruchomości, wówczas konieczną byłaby nowa procedura sprzedaży. Kwestia wysokości czynszu najmu określona została przez Radę Miejską. Komisja otworzyła koperty, ustalając, że Magdalena Paterek złożyła ofertę zakupu-1.100.000 złotych, zaś Magdalena i Jacek Sołtyśnińscy - 1.085.000 złotych. W dalszym ciągu komisja podjęła decyzję, że będą prowadzone dalsze negocjacje (obecnie na pracach komisji oferenci złożyli dodatkowe pisemne oferty). W ich wyniku Magdalena Paterek zaproponowała kwotę 1.122.000 złotych. Druga oferta pozostawała bez zmian. Komisja wybrała ostatecznie podmiot, któremu zostanie najpierw wydzierżawiony, następnie sprzedany obiekt, celem prowadzenia przedszkola – Magdalenę Paterek, co ogłoszono komunikatem z 28 maja 2012 roku.

28 maja Lucyna Machowiak zwróciła się piśmie do burmistrza o unieważnienie decyzji komisji. Powoływała się przy tym na nie do końca jasne procedury, możliwości których została pozbawiona. 5 czerwca 2012 roku burmistrz udzielił odpowiedzi, wskazując, że po rozmowach z wiceburmistrzem oraz dyrektorem generalnym urzędu nie znalazł podstaw do przychylenia się do jej wniosku. 24 czerwca 2012 roku Lucyna Machowiak skierowała kolejne pismo, tym razem do Rady Miejskiej, prosząc o rozważenie jej oferty, wskazując możliwość przejścia przedszkola na podstawie art. 59 ust. 8 i 9 ustawy O systemie oświaty.

11 maja 2012 roku Wojewoda Pomorski rozpoznał wniosek rzecznika Praw Dziecka o kontrolę uchwały numer XVIII/203/12 w sprawie likwidacji przedszkola. Wojewoda wskazuje, że nie stwierdza, by uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa. Wskazał też, że nie został naruszony art. 5 ust. 5 w zw. z art. 105 ustawy O systemie oświaty. Wojewoda wskazuje, że samorząd nie ma obowiązku prowadzenia przedszkoli. Na to wskazuje ponadto art. 90 ust. 2 b ustawy O systemie oświaty.

28 sierpnia 2012 roku Gmina Miejska Chojnice zawarła z Magdaleną Paterek umowę najmu, nr GP.6845.41.2012, nieruchomości.

24 września 2012 roku Rada Miejska w Chojnicach, uchwałą nr XXIV/265/12, przyznała Magdalenie Paterek (najemcy) prawo pierwszeństwa zakupu nieruchomości. Pismo określa procedurę, a także wykonaniem uchwały obciąża Burmistrza Miasta.

W piśmie z 26 września 2012 roku, wzywającym do złożenia wniosku o zakup, wskazano cenę na kwotę 1.085.000 złotych. Pismo podpisał Dyrektor Wydziału Gospodarowania Przestrzenią i Nieruchomościami – Jacek Marczewski. Magdalena Paterek odpowiedziała na pismo, wskazując kwotę zakupu – 1.085.000 złotych. 12 października 2012 roku Miasto i nabywczyni podpisały protokół sprzedaży nieruchomości, ze wskazaną kwotą - 1.085.000 złotych. Przed zawarciem umowy rzeczoznawca majątkowy potwierdził kwotę wynikającą z operatu szacunkowego.

31 października 2012 roku Gmina Miejska Chojnice, reprezentowana przez Jacka Marczewskiego, oraz Magdalena Paterek z mężem zawarli umowę sprzedaży nieruchomości za kwotę 1.085.000 złotych.

26 marca 2013 roku jeden z pracowników Urzędu Miejskiego - Wydziału Edukacji dostrzegł błąd w kwocie uzyskanej z zakupu. 29 marca 2013 roku burmistrz zażądał od Jacka Marczewskiego kroków zmierzających do uzyskania kwoty 37.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami, stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą zakupu a oferowaną kwotą. Tenże przedstawiciel gminy pismem z 29 marca 2013 roku wrócił się do Magdaleny i Macieja Paterków o wpłatę różnicy kwot - 37.000 złotych. Nabywca oferował bowiem kwotę 1.122.000 złotych, zaś nabył nieruchomości za 1.085.000 złotych. 2 kwietnia 2013 roku zawarto aneks do protokołu sprzedaży. 3 kwietnia wskazana kwota wpłynęła na rachunek Urzędu Miejskiego. Tego też dnia zawarto zmieniający akt notarialny. Jacek Marczewski pisemnie 29 marca 2013 roku tłumaczył błąd nietypową zastosowaną procedurą, nawałem obowiązków. Tak też wskazał przesłuchany w charakterze świadka do sprawy. Podał jednocześnie, iż od chwili wygrania konkursu przez Magdalenę Paterek do dnia sprzedaży upłynęło około pół roku czasu.

Stowarzyszenie Projekt Chojnicka Samorządność wskazuje, że w toku procedury konkursowej wyłoniona została oferta znacznie mniej korzystna finansowo, niż oferta innego podmiotu, która nie spełniła wymogów formalnych. Zdaniem przedstawicieli PChS należało w tej sytuacji unieważnić konkurs i wybrać innego oferenta. Poza tym wskazano, iż szereg radnych nie podpisał protokołu z negocjacji, a także zwrócono uwagę na fakt, iż pierwotnie uiszczona cena została w zaniżonej wysokości. Poza tym zwrócono uwagę na fakt, iż w umowie nie zapewniono samorządowi prawa pierwokupu nieruchomości.

Żadna z uchwał Rady Miejskiej wskazanych powyżej nie została zaskarżona.

Przedszkole niepubliczne Skrzaty z oddziałami integracyjnymi jest do dziś prowadzone przez Magdalenę Paterek.

W toku śledztwa uzyskano dokumentację związaną z wyłonieniem podmiotu, który poprowadzi przedszkole Skrzaty, a także uchwały Rady Miejskiej. Przesłuchano szereg świadków – burmistrza, członków komisji, oferentów, przedstawicieli opozycji, dyrektor przedszkola samorządowego Umer 9.

Uczestnicy procedury konkursowej, wszyscy poza Lucyną Machowiak, nie przedstawili zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia konkursu. Lucyna Machowiak natomiast wskazała, że burmistrz miasta sugerował jej, że unieważni wynik konkursu, gdyż podejrzewa zмовę Magdaleny Paterek z małżonkami Sołtysińskimi. Ci bowiem nie dokonali postąpienia, wskazując oferowaną kwotę zakupu nieruchomości. Zdaniem świadka fakt, iż burmistrz uczestniczył w pracach komisji wpływał na jej decyzje. Podkreślała nerwową atmosferę prowadzenia prac.

Żaden z członków komisji nie potwierdził, by na jego pracę wpływano, by stosowano naciski. Dwaj członkowie komisji przyznali, że reguły działania w etapie po wyłonieniu kandydatów z 6 głosami były niejasne, panowała w związku z tym nerwowa atmosfera. Bartosz Bluma dlatego też odmówił podpisania protokołu.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy należy wskazać w pierwszej kolejności, iż sprawa likwidacji ostatniego publicznego przedszkolem w mieście Chojnice

musiała budzić duże emocje, w tym – obawę mieszkańców, głównie pracowników placówki, rodziców dzieci uczęszczających do przedszkola, związaną z dalszym funkcjonowaniem jednostki, poziomem nauczania, opieki, w tym – opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi. Tego rodzaju zdarzenia zawsze niosą ze sobą duży ładunek emocjonalny. Mając tego świadomość, wiedzę i doświadczenie z lat ubiegłych, koniecznym było właściwe przygotowanie procesu likwidacji przedszkola i sprzedaży nieruchomości.

W tym miejscu, by ocenić zachowanie urzędników miejskich, w tym – burmistrza miasta, koniecznym jest ustalenie, czy możliwym było w ogóle dokonanie likwidacji ostatniego publicznego przedszkola w mieście. Kolejno należy ocenić, czy dokonano właściwego sposobu wyłonienia kandydata na nabycie nieruchomości i prowadzenie przedszkola, a także, czy właściwie zabezpieczono na przyszłość interesy dzieci niepełnosprawnych.

Kwestia możliwości likwidacji ostatniego przedszkola samorządowego została już omówiona przez Wojewodę Pomorskiego, który przyznał taką możliwość. W aktach na kartach 357-360 znajduje się obszerny wywód prawny, wskazujący na powody przyjęcia tego rodzaju stanowiska. Przedszkola nie stanowią instytucji, przy udziale których realizowane jest konstytucyjne prawo do nauki. Konstytucji brak jest też przepisu przewidującego wśród działalności władz publicznych prowadzenie przedszkoli. Samorządy mają obowiązek prowadzenia szkół publicznych, gdzie realizowany jest obowiązek szkolny i nauki. Artykuł 5 ust. 5 i 5 a ustawy O systemie oświaty zaś przewiduje możliwość prowadzenia przedszkoli (nie zaś obowiązek). Przywołać należy w tym miejscu także art. 90 ust. 2b ustawy O systemie oświaty, wskazujący na dotacje z gminy na rzecz przedszkoli. Zakłada on, że w przypadku braku na terenie gminy przedszkola publicznego podstawa ustalania wysokości dotacji są wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę, gdzie takie przedszkole się znajduje.

Zatem w tym wypadku decyzja o likwidacji przedszkola nie była wydana *contra legem*.

Ocenić winna też podlegać kwestia procedury wyboru podmiotu, jaki będzie prowadził przedszkole, a także nabył nieruchomość. Burmistrz, który w kwestiach prawnych, ja sam przyznaje, korzystał z pomocy radcy prawnego, przedstawił pisemnie zasady, kryteria wyboru. Faktem jest, że żaden przepis nie przewiduje procedury wyłonienia odpowiedniego kandydata do prowadzenia przedszkola niepublicznego, przekształcanego z przedszkola publicznego. Burmistrz, posiadając upoważnienie Rady Miejskiej, wyłonił komisję konkursową. W zakresie tych czynności nie działał sprzecznie z przepisami. Komisja ta składała się z różnych podmiotów, nie tylko przedstawicieli burmistrza. Jej działanie faktycznie miało charakter doradczy, co sam przyznaje sekretarz miasta Robert Wajlonis, na jednym z posiedzeń komisji. Komisja miała ocenić kandydatury według określonych reguł. Zasadnym jest przyjęcie, że w pierwszej kolejności oceniać należało możliwości zapewnienia placówce odpowiedniego poziomu oświatowego, wychowawczego. Kandydaci przedstawiali statuty przedszkoli, plany prowadzenia placówki. To należy ocenić korzystnie. Kryterium merytoryczne winno bowiem mieć podstawowe znaczenie w działalności związanej z opieką nad dziećmi, w tym – dziećmi niepełnosprawnymi. Problemy w pracach komisji rozpoczęły się na III. etapie, w związku z niezrozumieniem dalszego sposobu procedowania, odmiennymi interpretacjami członków komisji. Z perspektywy czasu należy ocenić negatywnie nieprzygotowanie członków komisji, nieprecyzyjne lub być może niezrozumiałe zapisy zasad. Członkowie komisji już przystępując do prac winni mieć skryształizowany sposób procedowania. Nie powinni mieć żadnych wątpliwości. Trzecie spotkanie komisji zaś pokazuje, jak wiele problemów interpretacyjnych się zrodziło. Ta zaś kwestia, właściwego przygotowania od strony prawnej, właściwego opisania procedur, w sposób czytelny, jasny, winna spoczywać na prawnikach. Urzędu Miejskiego. Brak teźże czystości nie może wpływać na uznanie, że urzędnicy wypełnili tym samym znamiona przestępstwa. Jest to rodzaj nauki

na przyszłość, by prace nad niestandardowymi projektami prowadzić w sposób przemyślany, po szeregu konsultacji społecznych, z zapewnieniem krystalicznych i zrozumiałych procedur. Wszelkie niepokoje bowiem wewnątrz komisji rodziły dalsze niepokoje w społeczności miasta Chojnice. Tego rodzaju praktyk niewątpliwie należy się wystrzegać, nie należy ich jednak oceniać pod kątem odpowiedzialności prawnokarnej. Znamionem jest przy tym, że sam przedstawiciel Urzędu Miejskiego – Robert Wajlonis podczas prac komisji przyznaje, że być może w sposób właściwy nie przedstawiono członkom komisji tychże reguł. Tym niemniej jednak zasada, iż pierwotnym kryterium decydującym, jest kryterium merytoryczne, w dalszej kolejności dopiero – finansowe, była właściwa. Zadbano zatem, by członkowie konkursu zapewnili jak najwyższy standard opieki nad dziećmi. Kwestia tego, czy założenia się udały nie stanowi przedmiotu niniejszego postępowania. Podkreślenia wymaga, że dla zbycia mienia na rzecz podmiotu wygrywającego konkurs zastosowano właściwe procedury prawne (w tym – uchwała Rady Miejskiej).

Kolejną kwestią sporną jest to, czy należało ponownie dopuścić do konkursu ofertę Lucyny Machowiak. Oferowana przez tę osobę kwota zakupu nieruchomości była znacznie wyższa od ofert osób, które uzyskały w głosowaniu odpowiednią liczbę punktów. Skoro jednak uznano, że kryteria merytoryczne, nie zaś finansowe są najistotniejsze, to dalsze procedowanie bez wskazanego podmiotu było właściwe. Wyraźne rozczarowanie członków komisji, a także innych osób, które uczestniczyły w posiedzeniach, nie może mieć znaczenia dla oceny prawnokarnej. Skoro bowiem Miastu zależało na wyższej cenie, należało ustanowić inne kryteria wyboru kandydata. Przyjęcie takich, a nie innych kryteriów nie wypełniło znamion przestępstwa.

Wreszcie ocenić należy zachowanie Jacka Marczewskiego, który zawarł umowę, sprzedając nieruchomość Magdalenie Paterek w cenie niższej niż zaoferowana. Pracownik Urzędu tłumaczy to wpływem czasu, szeregiem obowiązków, nietypową procedurą. Należy uznać tę argumentację za zasadną. Nie sposób nie ulec wrażeniu, że wszyscy członkowie komisji wykazywali od III. etapu procedury konkursowej swoiste zagubienie. Błąd pracownika jest błędem znacznym, jednak winien być oceniany z punktu widzenia ewentualnej odpowiedzialności dyscyplinarnej, nie zaś prawnokarnej. W efekcie bowiem nie została wyrządzona żadna szkoda. Nabywcy dopłacili brakującą kwotę. To zdarzenie zaś może stanowić naukę na przyszłość dla pracowników Urzędu, by wprowadzić przy tego rodzaju transakcjach bardziej szczegółowe kontrole. Każda umowa winna być oceniana każdorazowo przez dział prawny, który dysponując odpowiednią dokumentacją powinien dostrzec błąd, który dostrzegła pracownica innego wydziału Urzędu Miejskiego.

Podsumowując należy wskazać, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do uznania, że działanie któregokolwiek z pracowników Urzędu Miejskiego wypełniło znamiona przestępstwa opisanego w art. 231§1kk. W przypadku niezadowolenia z uchwał, decyzji urzędników miejskich należało w odpowiednim czasie reagować zaskarżaniem ich na drodze administracyjnej. Prawo karne jest ultima ratio – argumentem ostatecznym. Zebrany materiał dowodowy wskazuje, że urzędnicy miejscy działali zgodnie z prawem.

Wskazując na powyższe należało postanowić jak we wstępie.

Prokurator Prokuratury Rejonowej
/ Joanna Kapłńska-Gajewska/

Pouczenie:

Zarzi. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie (w zakresie pkt. 1.) do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1a kpk, art. 325a kpk oraz art. 465 § 2 kpk):

- stronom procesowym,

- instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie,
- osobie, która złożyła osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228-231, art. 233, art. 235, art. 236, art. 245, art. 270-277, art. 278-294 lub w art. 296-306 Kodeksu karnego, jeżeli postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – dochodzenia*) lub o jego umorzeniu. Pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1a kpk (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 kpk, art. 55 § 1 kpk). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1a kpk, przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b kpk).

3. Na postanowienie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje stronom oraz osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 kpk).

4. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a kpk).

5. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2, art. 460 kpk).

Zarządzenie :

Stosownie do art.100 § 2 kpk i 140 kpk odpis postanowienia doręczyć :

- Rada Miejska w Chojnicach, 1
- Burmistrz Miasta Chojnice – Arseniusz Finster, ✓
- Stowarzyszenie Obywatelskie Projekt Chojnicka Samorządność.

Prokurator Prokuratury Rejonowej
/ Joanna Kapłońska-Gajewska/